

בש"פ 304/20 - מדינת ישראל נגד אמיר וזוז

בבית המשפט העליון
בש"פ 304/20

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אמיר וזוז

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996-ת"פ 48069-04-19 בבית משפט המחוזי באר שבע

תאריך הישיבה: ב' בשבט התש"ף (28.1.2020)

בשם המבקשת: עו"ד אופיר ביתן
בשם המשיב: עו"ד רפי ליטן

החלטה

בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. ביום 24.4.2019 הוגש נגד המשיב, יליד 1996, כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת נשק שלא כדין, אימים, חבלה בכוונה מחמירה ושתי עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 144(4) רישא, 192, 329(א)(1) ו-334 בצירוף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בתמצית, בכתב האישום נטען כי המשיב ובן דודו הגיעו למקום עבודתו של ק', שהיה בן זוגה הפרוד של קרובת משפחתם. השניים איימו על ק' שייצא החוצה "לסגור איתם את הסיפור", אולם הלה סרב לצאת. בהמשך שוחחו השניים עם בן משפחתו של ק', ומסרו להם להגיע למקום מפגש שנקבע. אל המפגש הגיע בן דודו של המשיב כשהוא נושא אקדח. במהלך המפגש, שלף המשיב את האקדח ממותנו של בן דודו וירה לעבר המתלונן, שנפגע בברכו. בעקבות הירי, חלק מבני משפחת המתלונן החלו לנוס מן

עמוד 1

המקום, או-אז עלה המשיב על מכסה המנוע של רכב שחנה במקום והחל לירות לעבר הנוכחים. שניים מבני משפחת המתלונן נפגעו בשל כך מרסיסי ירי.

2. הדיון בבית המשפט המחוזי נדחה מספר פעמים לבקשת בא כוח המשיב, בין היתר, בשל טענה לחוסרים בחומר החקירה וכדי ללמוד את החומר. ביום 30.5.2019 הסכים בא כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, והמשיב הופנה לעריכת תסקיר מעצר בעניינו. התסקיר הוגש ביום 19.6.2019, ולפי האמור בו, קיים סיכון גבוה לביצוע עבירות אלימות נוספות מצד המשיב ולשיבוש הליכי משפט; יכולתו של המשיב להיתרם מהליך טיפולי הינה נמוכה; וחלופת המעצר המוצעת, בפיקוח אמו ואחותו של המשיב, אינה חלופה נאותה, שכן השתיים גילו מודעות נמוכה לסיכון הנשקף מהמשיב, הן מגלות כלפיו תלות רגשית וכלכלית, והן תתקשינה להציב לו גבולות. לנוכח המלצתו השלילית של שירות המבחן, הסכים בא כוח המשיב למעצרו עד תום ההליכים, תוך שמירת הזכות לפנות בבקשה לעיון חוזר לכשתימצא חלופה הולמת.

3. ביני לביני, ביום 12.5.2019, הגישה המדינה בקשה לאיחוד משפטם של המשיב ובן דודו. בהמשך הוגשו על ידי בא כוח המשיב מספר בקשות לדחיית מועדי דיון, אם לצורך השלמת הליכי קבלת חומרי החקירה והעתירה לגילוי ראיה חסויה, ואם לצורך מיצוי ההידברות בין הצדדים. בהמשך נדחה הדיון פעם נוספת, בשל בקשה משותפת של הצדדים לגבש את עמדתם ולהגיע להבנות.

מענה לכתב האישום ניתן לבסוף ביום 17.11.2019, בו כפר המשיב בעובדות כתב האישום. בית המשפט המחוזי קבע שני מועדי הוכחות ליום 31.12.2019 וליום 22.1.2020. בהמשך הועבר התיק לטיפולו של שופט אחר. לאחר דחיות נוספות, אם מטעמי בית המשפט ואם לבקשת בא כוח המשיב, התקיים דיון ביום 8.1.2020, בו הודיעו באי כוח הצדדים כי לא הגיעו להסכמות, ובא כוחו של בן דודו של המשיב ביקש דחייה של מועד הדיון. ביום 15.1.2020 ניתן מענה מפורט לכתב האישום, הישיבה שנקבעה ליום 22.1.2020 בוטלה לאחר ששני עדי התביעה העיקריים הודיעו שהם חולים ולא יוכלו להתייצב למסירת עדותם, ובשלב זה נקבעה ישיבה אחת ליום 9.3.2020.

4. מכאן בקשת המדינה להארכת מעצרו של המשיב (יצויין כי הארכת המעצר התבקשה החל מיום 24.1.2020, ובהתאם להסכמת הצדדים, מעצרו של המשיב הוארך עד למתן החלטה אחרת (החלטתי מיום 15.1.2020)).

המשיב טען כי העיכובים בהתקדמות המשפט מקורם בעיכוב רבתי בהעברת חומרי חקירה, ובהחלפת המותב בבית המשפט. נטען כי המשפט לא יסתיים בהארכה הראשונה, וכי המשיב נכון להציע חלופה מרוחקת, חלף החלופה שהוצעה על ידו בשעתו.

5. בגדר האיזונים להם נדרש בית המשפט במסגרת סעיף 62 לחוק המעצרים, יש ליתן את הדעת למגוון שיקולים, ובמרכזם שני שיקולים עיקריים – מחד גיסא המסוכנות הנשקפת מן הנאשם, ומאידך גיסא עוצמת הפגיעה בחירותו, וזו נגזרת בין היתר ממשך התקופה שבה הוא נתון במעצר, מקצב התקדמות ההליכים המשפטיים בעניינו ומצפי התמשכותם.

6. לא אכחד כי התקדמות המשפט עד עתה אינה משביעת רצון. עומדות רגלינו בפתח ההארכה הראשונה, ועדיין

לא החלו דיוני ההוכחות. אלא שבשלב זה, נקודת האיזון נוטה עדיין להארכת המעצר. זאת, בהתחשב במעשים המיוחסים למשיב - ירי לעבר אנשים בלבה של עיר. בכך יש להעיד על המסוכנות הנשקפת מהנאשם, וכך התרשם גם שירות המבחן. לכך יש להוסיף את החשש להימלטות המשיב מאימת הדין, בהינתן ש"היה בבריחה" למעלה מחודשיים ימים לאחר האירוע עד למעצרו. אף אין זו הסתבכותו הראשונה של המשיב עם החוק, ועברו הפלילי של המשיב כולל הרשעה משנת 2019 בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו; הרשעה משנת 2016 בגין החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית; הרשעה משנת 2015 בגין החזקת אגרופן או סכין שלא כדין וניסיון לתקיפה הגורמת חבלה של ממש; ואי הרשעה משנת 2014 בגין ניסיון גניבה, ניסיון פריצה לרכב, החזקה וניסיון החזקת אגרופן או סכין שלא כדין.

7. בהצטבר הנתונים כאמור לעיל, אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב למשך 90 ימים החל מיום 24.1.2020, או עד למתן פסק דין בת"פ 48069-04-19 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ג' בשבט ה'תש"ף (29.1.2020).

ש ו פ ט